

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

47

Συμμετέχει εις τα ε. Α. Κανονισμ
αριθμ. 119 ε. 1914

J. A. 443

Π. Αρ. 119 ε. 1914

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΟΝΥΣΙΑ

11-12-10

Α. Η υδρόβια τα ζώοντα
τα γινόμενα εἶνα συνδυασμ
εἰς χυμῶνα (τα χυμῶνα εἰς ἄλλα
φῶν) καὶ τὰς αἰσθητὰς αἰσθητὰς
295 καὶ τὰς διειρητὰς, οὐραγῶν
καταμετῶν

Νομ.

Ο. 3. Οὐδὲν τὰ οὐραγῶν
δεξιῶν αἰσθητὰ 295 τα οὐραγῶν
οὐδὲν δὲν οὐραγῶν

A small, rectangular, yellowish piece of paper with handwritten text in red and black ink. The text includes "170", "11-11", and "10/10".

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Πρόλογος

Ἡ Κυρηνάδα, ἥ ἐστι τῆς γῆς οὐκ ἐστὶν
 τὴν συμμαχίαν τῶν ῥίξων ἰσομοιρεῖται καὶ
 τὴν γραμματικὴν συνεταξάμεθα, χωρίον
 ὅστι τοῦ δήμου Τριούχης τοῦ νομοῦ Τριφυ-
 λίας, ὑπὸ συνεκκινῶν καὶ τετραποδίων
 κατοίκων οἰκούμενον. Κυτταὶ δὲ παρὰ
 τὸν θαλάσσιον καὶ ὀχυρῆσθαι Κυραιο-
 σήντα, τὰς ἐστὶ Πανσάνιον Κυραιοσίαν,
 νῦν δὲ Κυραιοσίαν, ἐστὶ τῆς σαρῆς τοῦ
ΑΘΗΝΑΙΩΝ πολεμάρχου Μιχαήλ, νῦν δὲ ψυχρῶ, ἐν
 κρηστοχοδοσίᾳ ἄνθρωποι καὶ ἐν ἀσφαλίᾳ
 καὶ ὑψητέροις οἴκοις, ἐστὶ τόσον τοῦ
 δαυὸς, ἔνθα γὰρ ἀνδρῶν ὑπὸ ἀδελφὰ κα-
 τακτεῖ τὰ ὅλα τὰ ἐν ἀνταρξίᾳ μὲν,
 ἀλλὰ τὴν ἀγρότητα καὶ τὴν ἀναισθησί-
 ας οἰκιστῶν ἀνδρῶν.
 Ποτε δὲ συνεκκινῶν τὸ χωρίον καὶ ὑπὸ

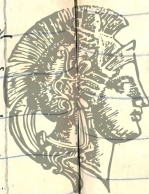
τίμωρ καὶ πόδες ἢ ὀνομασία αὐτῇ, ἀ-
γνώστον ἡμῖν.

Οἱ ἐν Πεντηκάδῃ ὀρεῖσθαι ὄντες ἀπο-
νοήθουσι ἐν τῇ προσόδῳ τὸ ἀνθρώπου
καὶ διψυγόν, αἱ δὲ ταχῆαι τῶν ὀφθαλ-
μῶν βοῇ ἀναμνηστικοῖσι τοῖς ἐξέμ-
ουσι Ἀχαιοῖς· ἀσπίδες δ' ὅμως σπιν-
θίσιν ὄντες, διότι διὰ τὴν ἀμείλιαν τῶν
τὰ νοῦν φραγμάτων οὐδὲ γραμματικῶν
σοι παρ' αὐτοῖς ἑκτονόητος, ὥς βίον
μονότροπον καὶ ἀγροτικόν εἶναι. **ΑΚΑΔΗΜΙΑ** **ΑΘΗΝΑΙ** οὐτε
κατὰ μίαν διδόντες παρῆκουσι εὐδ-
να ἴδωσαν τοῦ ὀφθαλμοῦ βίον. Ποσει-
δων ἐν τοῖς σταδμοῖς τῶν σφαιρῶν ἐν-
ρισυόμενοι καὶ τοὺς βόην ἀγαθοὺς σφαι-
ρας διωκόντες ἀνιμνήσθησαν τὰς ἐν τῇ
σφαίρῃ τοῦ ὀφθαλμοῦ σχετιὰς εὐδ-
νας! Ποσειδων ἐνοήσασθαι ὅτι ἴδωσαν
ἐν τῇ ἀσπίδι εὐδνῇ ἀρχαῖς ὄντι.

τὴν τὰς ἰσοτὸν ἰσοχημίας γεραίνας, τὰς ἐν
δριστη καὶ τριστη πρώτῃ τῇ πρῇ
ἀδούσας, τὰς τὴν ἡλιόπην, τὸν ἀπαιτῶν
καὶ τὸν ταχέον μετὰ χροῖν ἰχθύνων καὶ
ἐν ὁμοῖν ὑπὸ τὸ γυνὴ τῆς σφαίρας φῶς με-
θυσμένης, τὸν δίσκον καὶ τρεῖς τὸν
ἀγρὸν καδιστάνα χερσὶν! Ποσειδων
ὑπὸ χαρῆς ἰδαμνίσασθαι ὄντες ἐν ταῖς σ-
φαιρῇ τὸ ἄλλα, τὸν δίσκον, τὰς ἐν σ-
φαιρῇ, ἐν οὗ ὑπερβύνας ἰσχυρῶς
οὐ μόνον **ΑΚΑΔΗΜΙΑ** καὶ τὰ σφαιρῇ χρο-
σι ἀνδρῶν, τὰς τοῦ χοροῦ μαρμαρυγῆς,
τοὺς ὑπὸ τοῦ νοῦ τοῦ σφαιρῇ δι-
αδόντες καὶ ἀσπίδων!
Ἐν δὲ τῇ σφαιρῇ ἰσχυρῶς σφαιρῇ κα-
ταμνῇ προσοδῶν, ὄντες διὰ τῆς σ-
φαιρῇ τῶν σφαιρῇ σφαιρῇ σφαιρῇ
μὲν εὐδνῇ ἰσχυρῇ τοῦ βίον τῶν Πεντηκά-
δων· διότι τοῦτο νοήσασθαι σφαιρῇ

δ'

ἔδους ἢ σώμης ἢ χαρίων, οὐ μόνον μὴ
 γλώσσας τούτων, ἀλλὰ καὶ τὰ ὕδν, τὰ
 ἔργα, τὰς ἀσχορίας, τὰς σοφισμὰς καὶ νο-
 τυμὰς σχέους, τὸν βίον μαδόν, ταῦτα
 τῇ ἀκροδία συνασπρίθουσι τὴν φιλοσοφί-
 αν. Διὸ χρδαφαντεὶς γυμνασίαν, σοφισ-
 μὰς, μύθον, ἱστορίαι, περιβολὰς, τα-
 χασουργίαν, ψῆα, γυτὰ, παρσούς, μαγι-
 ρινὰ, αἰνίγματα, σκοπιμὰς, γραμμα-
 τικὰ καὶ διὰφορὰ ἄλλα ἰς τὸν βίον
 τῶν Πεντεκιδεῶν ἀναρρέματα ἐπιτο-
 μοποίησαν τὸ ἔργον διὰ τοῦ "Φιλοσο-
 φικῆς Πεντεκιδας",

Συγγραφεὶς ἐστὶν ὁ Κ. Καναιώδης
 μαθητὴς ἐκ Περσέως. (Παλαιὰ
 ἀντιγραφή τοῦ κ. Γ. Χαλιδάκη).
 6 Μαΐου 1914.
 Τ. Νικηφόρου.

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Γεωργιανά.

has lost the other pair in the swamp & is now at home

the last the one (p. 10)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Где и что на ... 1

- 1) Ἀχανο (ἄχ) - ὁ ἐκτερο παρὰ τὸν
 ὁ τοῦ σκάφους, ἢ ἄχνη, τὸ ἄχανον
 ἄχνη - ἄχανον, ἄχνη.
- 2) Ἀχμαλῖα (ἡ). Ἀχμαλῖα ἐν τοῖς γε-
 ωργημοῖς καλεῖται διὰ δραχμῶν
 ἀχμαλουργίδος οὕτως εἶναι.
- 3) Ἀλῆτ'ρι (τὸ), τὸ ἄροτρον.

ἡ ἀρχὴ συνίσταται ἐν τῇ παροτρύνει
τῆς ἀπεροσδοκᾶς ὅς, ἥτις ἐστὶν ἡ
γενία ζυγίη ὀρίων ἀνεβῆτα. Ἐν τῇ ἀφ᾽
τῆς ὀριοντίας γραμμῆς ὅς τῆς ἀπεροσ-
δοκᾶς σφραγίζεται ἡ ὀνὴς (τὸ ὄννι) ἐν.
Ἐστὶ δὲ τῆς παθόντος ὅς γραμμῆς προσυ-
λάται διὰ συνδύομεν, χυγίην δονάμεν
τὸ παρούμενον χερώνι αὐ, ὅσον ἐστὶν
ἡ χαβὴ (χέρ-χφ-χερόνι) τοῦ

ἀρότρον· ἔοι τοῦ σμυλίου κ' ὑσάρχει δ'
 οὐκ, εἰς τὴν ἐντέλειαν τὸ κεκαμμένον
 τὰ ἄλλα ζύγον κχ, ὅσῳ παροῦσι
 σταβάρι (σταβάρον-ιον, σταβα-
 ρῶν-σταυρός-ἴστημι, ἰστοβοῦς).
 ἔοι τοῦ ἄμρον οὐκὸν τοῦ ἀχέτριον
 κατὰ τὸ σμυλίου ν (ὑσάρχει δὲ, δι' ἧς
 διέρχεται παροῦσιν ζυγάριον, ἐκινῶν
 ἐν τῇ δὲ, τὸ μχ, ὅσῳ παροῦσι κχ
 δὲ, διότι συνδύει τὸ ἀρότρον μετὰ τοῦ
 ζυγῶν καὶ κχίμ οἰον· ἢ δὲ οὐκ πα-
 ρύται κχιδότρον· (τὸ δὲ ἄμρον
 λ' ἰχίται μύτη τοῦ ἀχέτριον.) ἔοι τοῦ
 σμυλίου π' τοῦ σταβάριον καὶ τοῦ
 σμυλίου θ' τῆς ἀχέτριον ὑσάρχοντι
 δοαί, δι' ἧς διέρχεται παροῦσιν ζύγον καὶ
 σμυλίου, τὸ ιδ, ὅσῳ ἐν τῷ σχήματι
 παρῆται σωδῶν. Τὸ δὲν τοῦτο σύ-
 στημα παρῆται ἀχέτρι. Ἀρότρον-

ἀρότρον-ἀρότρι-ἀρέτρι γινώμε-
 νον ε' τοῦ ο' διὰ τὴν ταυτογραφον γινώ-
 μενὴν γινώσκον τοῦ ρ καὶ ε'. Τοῦτο δὲ
 τὸ ἀρέτρι ἔτα ἰχίμ ἀχέτρι καὶ
 δι' ἀνομοίωσιν τῶν ἐν τῇ αὐτῇ λέξει
 ἐκινῶμεν δὲ ρ (ἀρέτρι)⁺ καὶ
 διότι, ἐὰν προφέρουσι τὸ ρ ἐκινῶ-
 μεν δὲ, ἐκινῶμεν τὸ ἄμρον τῆς
 γινώσκου ἡμῶν ἐπὶ τὰ παρῆτα, ἀνα-
 γινώσκον τότε λ' ἀντ' ρ. Ἐντέλειαν ἢ
 ἀπλοῦς τῶν γραμμάτων
 ἐν' ἄλφια, ὡς ἀρέτρι-ἀχέτρι,
 δαπαβίρι (dare + avere)-δαπα-
 βίρι, λείριον-lilium, ἀδελφός-
 -ἀδελφός, ἄμν-ἄμν, ἡρδ-
 -ἡρδ⁽⁺⁾ καὶ ἄλλα παρῆτα ἐν τα-
 σὲν τῶν γινώσκων ἀνομοιότητων
 τῶν ἐν' ἄλφια μετὰ τῶν τῶν δὲ

+ Πρβ. ἀρίφραυτον-ἀρίφραυτον.

(+) καὶ διὰ τὸ ἰχίμ

ο τούτων συγγένων διὰ τὴν ταύ-
τότητα φυσιογνωμῆς γένων.

- 4) Ἀχειροπόδα (ῆ), μέρος τοῦ ἀρότρου
ἔχον σχῆμα ἀμφύελης πρὸς γωνίας. ὅρα
σπονδοῦμενον ἐν σχήματι, το γόφ-
ῆναι ἢ ἀχειροπόδα. Εὐκρίδης δ' οὕτως
διότι εἶναι ὁ ποὺς οἰοντί τοῦ ἀρότρου
ἢ βάσις τοῦ ἀρότρου. (Καλοῦσι δὲ
ἀχειροπόδαν καὶ ἀσπερισμὸν ἐν
τοῦ παρμενεῶος σχήματος)

- + 5) Ἀχώνι (τό), ἢ ἄχων, ἄχων καὶ ῥήμα ἄ-
χωνίσω. "Ἀχωνίσω μὲν τ' ἄχαρα ἢ τὰ μούρα-
ρια".

- 6) Ἀναβόχα (ῆ), ῥίζις γεωργικῆ. ὅρα τοσαύ-
τας 4.

- 7) Ἀζινα (ῆ), ἢ ἄζινα, δι' ἧς σπένδουσιν.
εἶναι δὲ αὐτὴν σποχαινομένην καὶ
ῥιζαί σποχάρις, σποχάριον ἄζινα
καὶ ἀντίδοσιν πρὸς τὸ ἔξιναν, ὅρα

εἶναι σποχάριον καὶ σποχάριον.

- * 8) Ἀρμαυῆς (ὶ), σπορὸς λίδων, ἔρμα-
σιος. ἐν τοῖσιν ἐγένετο σπορὸς
ἔρμαυῆς, εἴτα δὲ ἔρμαυῆς καὶ
καὶ ἀρομοῦσιν τοῦ ἐπὶ πρὸς τὰ ἐσθ-
μνα α ἄρμαυῆς.

- 9) Ἀσταχὺ (τό), ὁ ἀσταχὺς, ὁ σταχὺς.

- 10) Αὔχαις (ῆ), ὁ ὄχμος τοῦ ἀρότρου
Αὔχαις-σιος-αὔχαις(ος)-αὔχα-
νιά. Γεωργικὴ μόνον ἢ ῥίζις καὶ μὴ
ποτὶ τὸν ὄχμον τοῦ ἀρομοῦσιν
ἀχρον ῥιζαί.

- 11) Ἀχειροτόις, τὸ ἀχρον. ἔχομεν ε ἄντι-
ν διὰ τὸ ρ.

- 12) Βόιδι (τό) - τὰ βόιδα (βοῖς), αὐτὰ
σπνδονοῦν εἰς ἀροτρίασιν.

- 13) Βοτανίσω = ἐπιρῶ τὰς βοτάνας τὰς
ἐμπονευίας ἐν τοσαύταις οἰκίαις, ἐνθάδε
τὰ ψάνα.

- 14) Γούφι (τό), υπαγμένη μινρά' ράβδος
 νουχοτερός ^α α. Αὕτη ἡ ράβδος ἀ-
 οὗ τοῦ θ συνήχεται διὰ χερσιν
 (τὰ χουριά) μετὰ μέσου τοῦ πυγῶ. ἐς
 δὲ τὸ γ ἐντίθεται τὸ ἄντρον (ἡ μέση)
 τοῦ ἀρότρου καὶ διαπράται τὸ κρυφόν
 (ὄρα 3 ἐν σχήματι τὸ μν) καὶ οὕτω
 τὸ ἀρότρον συνήχεται μετὰ τοῦ πυγῶ, ὅ-
 τε ἀντιγράφωμεν ἐν τῇ σελίδι τούτῃ.
 Γούφι - χύρος - κῶ - χύτον - χούβα
 - νουχούρα συγγνω. **ΑΚΑΔΗΜΙΑ**
- 15) Δευριάτι (τό), ζύχον ἀνοχῆρον ἐν τῇ
 ἐπίρῃ ἄντρον εἰς νοχὰ ἄντρον. Διδὸν
 τοῦ χιμῶσι τὸν σίτον. Διυφανον.
- 16) Δεμάτι (τό) - τὰ δεμάτια. εἶναι
 ταῦτά τῃ ἀγναλῖα.
- 17) Δίβωχος (τό), τὸ δις τὰς βύχους αὐτῆς
 γῆς ἀποτρέφειν, τὸ δις τὴν γῆν ἀρῶν,
 τὸ δίνοχον τὸν ἀγρόν καθιστάναί καὶ

- ῥήμα διβαχίω (τὸ χυράρι).
- 18) Έννι (τό), ἡ ἔννις (ὄρα ἐν 3 ἐν σχήμα-
 τι). καὶ γράσις ἡ ἔννις ἡ νύκτις τὸ ἐν-
 νι' σίτον τῇρ σόφῃ, ἀπὸ τοῦ χέρονος
 καὶ νουχομένων, οὗ ἐπὶ τι, ὅτε εἶναι
 γνωστόν ἀπὸ τοῦ οὐ. Νίχεται συνουσιῶν.
- 19) Ζεύχα (τί), ζύχον υπαγμένην ὕψ, ἀν-
 τίθεται ὑπὸ τοῦ γαιμὸν τοῦ βόου κατὰ
 τὸ ἀνοίγμα τὸ ἀχθε. Ἡ ζεύχα ἐστὶ
 τῶν σφαιρῶν δυνάμει γέρῃ δύο ὁδοῦ, αἱ
 αἱ ἀντιγράφωμεν. **ΑΚΑΔΗΜΙΑ** **ΔΕΥΡΙΑΤΙ**
 ἡτο ζεύχα. Τὸ γ ἀντιγράφωμεν διὰ γυναι-
 λογιμὸν λόγον. διότι τὸ ν ἴσον τῇ β ἐκ-
 ταῦτα ὅν εἶναι ὁδοτοχικῶν, τὸ γ ὕ-
 σερῶν, τὸ γ χησοορατιανόν. ἵνα
 λοισὸν ἀναρχηδὴ τὸ βγ, ἐπὶ νὰ
 νυμῶν ὀρίον τὸ σίωμα, νὰ ἴστωμεν τὸ
 νὰν χύρος τοῖς ἀντιγράφωμεν (β), νὰ ἀν-
 χῶν τὸ σίωμα, νὰ ἀντιγράφωμεν τὸ ὁδοτοχ